

DECIZIE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat,
Maria Ghervas,
Mariana Pitic,
Victor Burduh

examinând recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vulpe Liviu către de SRL “Glorinal” cu privire la declararea valabilității contractului, înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP “Agenția Servicii Publice” și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de SRL „Glorinal”, în proces de insolvență, fiind menținută hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 17 decembrie 2019, Vulpe Liviu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Glorinal”, prin care a solicitat declararea valabilității contractului din 24 mai 2013 cu privire la investirea în construcția locului de parcare auto subterană, înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP „Agenția Servicii Publice” și încasarea taxei de stat în mărime de 100 lei.

În susținerea acțiunii a invocat că, la 24 mai 2013, între compania de construcții SRL „Glorinal” și Vulpe Liviu a fost încheiat contractul nr. 219-P/V privind investițiile în construcție.

Astfel, potrivit pct. 2.1 al contractului semnat, SRL „Glorinal”, în calitate de executor, s-a obligat să construiască și să transmită în proprietatea beneficiarului Vulpe Liviu din contul investițiilor efectuate de ultimul, bunul imobil conform anexei nr. 1 și Planului, și anume locul de parcare auto subterană cu nr. 174, amplasat

la marcajul (cota)-5.100 potrivit proiectului complexului locativ situat în str. XXXXXXXXXXXXX, blocul 6/1, mun. Chișinău, iar beneficiarul Vulpe Liviu s-a obligat să achite prețul bunului imobil conform anexei nr. 2 și să primească în proprietate locul de parcare nominalizat.

Conform punctului 3.1 al contractului privind investițiile în construcții nr. 219-P/V din 24 mai 2013, dar și a anexei nr. 2 la acesta, părțile au convenit asupra costului locului de parcare auto ce formează obiectul contractului, ce constituie suma de 10 000,00 Euro, care urma a fi achitată de către beneficiar în două etape: I etapă - suma de 6900 euro la încheierea contractului; și a II-a etapă - suma de 3100,00 Euro până la data de 30 august 2013, în numerar sau prin transfer, în lei moldovenești conform ratei de schimb valutar stabilite de Banca Națională a Moldovei la data efectuării plății.

La 24 mai 2013, potrivit chitanței de încasare a numerarului, beneficiarul Vulpe Liviu a achitat în numerar către SRL „Glorinal” suma de 111 282,00 lei, echivalentul a 6900 Euro (conform ratei de schimb stabilite de Banca Națională a Moldovei 1 Euro - 16,1278 lei), iar la 03 septembrie 2013, conform chitanței de încasare a numerarului, a mai achitat suma de 52 486,00 lei, echivalentul a 3100,00 Euro (conform ratei de schimb stabilite de Banca Națională a Moldovei 1 Euro-16,931 1 lei).

Respectiv, reclamantul a indicat că a executat în mod deplin obligațiile de plată asumate conform contractului privind investițiile în construcții nr.219-P/V din 24 mai 2013 față de SRL „Glorinal”, achitând valoarea integrală a locului de parcare auto care urma a fi construit, în mărime de 10 000,00 Euro, ce constituie echivalentul sumei de 163 768,00 lei.

Totodată, potrivit punctului 2 al anexei nr. 1 la contractul privind investițiile în construcții nr.219-P/V din 24 mai 2013, executorul SRL „Glorinal” s-a obligat să transmită beneficiarului locul de parcare auto în a doua parte a semestrului II al anului 2013.

În conformitate cu punctul 3.2. al contractului nr.219-P/V din 24 mai 2013, primirea bunului imobil în proprietatea beneficiarului urma să aibă loc în ordinea prevăzută la punctele 7.1. - 7.6. ale contractului, iar în corespundere cu punctul 7.1., transmiterea imobilului are loc în baza Actului de primire-predare.

Însă, executorul SRL „Glorinal” nu a transmis în proprietatea reclamantului bunul imobil - locul de parcare auto subterană cu nr.174 din Complexul locativ situat în str. XXXXXXXXXXXXX, blocul 6/1, mun. Chișinău, în contul mijloacelor bănești în mărime de 163 768,00 lei achitate integral de reclamantul Vulpe Liviu.

La fel, reclamantul a menționat că la momentul încheierii contractului privind investițiile în construcții din 24 mai 2013, executorul SRL „Glorinal”, deși fiind un participant profesionist pe piața construcțiilor imobiliare, nu a informat și nu a dispus autentificarea notarială a contractului nominalizat, precum și înregistrarea lui în Registrul bunurilor imobile, însă a primit în temeiul acestuia executarea deplină a obligațiilor de plată asumate de beneficiarul Vulpe Liviu în mărime de 10 000,00 Euro (163 768,00 lei).

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat declararea valabilității contractului nr. 219-P/V din 24 mai 2013 privind investirea în construcția locului de parcare auto subterană cu nr. 174, cota - 5.100 conform planului general al proiectului complexului locativ situat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXXX,

blocul 6/1, încheiat între SRL „Glorinal” și Vulpe Liviu; a dispune înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP „Agenția Servicii Publice” și a încasa taxa de stat în mărime de 100,00 lei.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a declarat valabil contractul nr.219-P/V din 24 mai 2013 cu privire la investirea în construcția locului de parcare auto subterană cu nr. 174, cota-5.100 conform planului general al proiectului complexului locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, bloc 6/1. S-a dispus înregistrarea la IP „Agenția Servicii Publice”, pe numele lui Vulpe Liviu, a contractului nr. 219-P/V din 24 mai 2013. S-a încasat de la SRL „Glorinal” (în proces de insolvență), în beneficiul lui Vulpe Liviu, cu titlu de taxă de stat suma de 100,00 lei (una sută lei).

Prin decizia din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Glorinal”, în proces de insolvență, fiind menținută hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 213 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), potrivit căruia dacă una dintre părți a executat total sau parțial actul juridic pentru care se cere formă autentică, iar cealaltă parte se eschivează de la autentificarea lui notarială, instanța de judecată are dreptul, la cererea părții care a executat total sau parțial actul juridic, să îl declare valabil dacă el nu conține elemente care contravin legii. În cazul acesta, nu se cere autentificarea notarială ulterioară a actului juridic.

Totodată, Colegiul a reținut că, potrivit materialelor dosarului se constată cu certitudine că beneficiarul Vulpe Liviu și-a onorat integral obligațiile contractuale ce reies din contractul cu privire la investirea capitalului în construcția imobilului, încheiat la 24 mai 2013, și a achitat integral costul locului de parcare (f.d.14-15), iar executorul, fără justificare s-a eschivat de la obligațiile contractuale și nu a respectat procedura de autentificare notarială a acestuia, cu transmiterea ulterioară a bunului imobil construit din capitalul investitorului în proprietatea lui privată.

La 25 martie 2022, SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar, s-au invocat argumente similare celor din cererea de apel, în special argumente cu privire la incorectitudinea aplicării și interpretării de către instanțele inferioare normelor ce reglementează prezentul litigiu.

Copia recursului i-a fost expediată intimatului Vulpe Liviu prin scrisoarea din 08 aprilie 2022 (f.d. 114), însă scrisoarea a fost restituită instanței de recurs cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 116). Totodată, intimatul nu s-a expus prin referință asupra cererii de recurs.

Prin încheierea din 08 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 25 ianuarie 2022 și expediată participanților la proces la 14 martie 2022 și 21 martie 2022 (f.d. 102, 103). Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 25 martie 2022, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, la 24 mai 2013, între compania de construcții SRL „Glorinal” și Vulpe Liviu a fost încheiat contractul nr. 219-P/V privind investițiile în construcție, potrivit căruia SRL „Glorinal”, în calitate de executor, s-a obligat să construiască și să transmită în proprietatea beneficiarului Vulpe Liviu din contul investițiilor efectuate de ultimul, bunul imobil conform anexei nr. 1 și Planului, și anume locul de parcare auto subterană cu nr. 174, amplasat la marcajul (cota)-5.100 potrivit proiectului complexului locativ situat în str. XXXXXXXXXXXXX, blocul 6/1, mun. Chișinău, iar beneficiarul Vulpe Liviu s-a obligat să achite prețul bunului imobil conform anexei nr. 2 și să primească în proprietate locul de parcare nominalizat.

Potrivit materialelor cauzei, Vulpe Liviu a executat respectivul contract, prin achitarea deplină a costului parcarii, invocând în cererea de chemare în judecată

eschivarea SRL „Glorinal” de la autentificarea și înregistrarea contractului, precum și neexecutarea acestuia de către recurentă.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a admis cererea de chemare în judecată; a declarat valabil contractul nr.219-P/V din 24 mai 2013 cu privire la investirea în construcția locului de parcare auto subterană cu nr. 174, cota-5.100 conform planului general al proiectului complexului locativ amplasat în mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, bloc 6/1; a dispus înregistrarea la IP „Agenția Servicii Publice”, pe numele lui Vulpe Liviu, a contractului nr. 219-P/V din 24 mai 2013; a încasat de la SRL „Glorinal” (în proces de insolabilitate), în beneficiul lui Vulpe Liviu, cu titlu de taxă de stat suma de 100,00 lei (una sută lei); această soluție fiind menținută de către Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 25 ianuarie 2022.

Examinând conținutul deciziei din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel nu a dat apreciere tuturor circumstanțelor cauzei. Totodată, concluziile instanței de apel, formulate în decizia supusă recursului, sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor cauzei, iar normele aplicabile prezentei spețe au fost interpretate eronat de către aceasta. Suplimentar, decizia contestată este motivată insuficient, nefiind clară etiologia concluziilor instanței. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, limitându-se doar la aspectele constatate de către prima instanță. În conformitate cu art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. De asemenea, instanța trebuie să examineze litigiul sub toate aspectele. Potrivit principiilor CtEDO, toate părțile în proces trebuie auzite. Astfel, fiecare hotărâre judecătorească urmează a fi motivată prin prisma aprecierii tuturor argumentelor și contraargumentelor formulate de către participanții la proces.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul

având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Respectiv, concluzionând asupra respingerii cererii de apel și menținerii hotărârii primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău s-a referit doar la aspectele constatate de către instanța inferioară și la normele aplicate de către aceasta.

În așa mod, prin prisma prevederilor art. 213 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), ținând cont de faptul că Vulpe Liviu a executat contractul și concluzionând că SRL „Glorinal” se eschivează de la autentificarea, înregistrarea și executarea contractului, instanța de apel a ajuns la concluzia că este întemeiată cerința reclamantului cu privire la declararea valabilității contractului din 24 mai 2013 cu privire la investirea în construcția locului de parcare auto subterană, înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP „Agenția Servicii Publice”.

Colegiul lărgit reține că aplicabil speței este art. 40⁶ din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, care la data încheierii contractului litigios, avea următorul conținut: (1) Contractele prin care una dintre părți se obligă să asigure construcția unuia sau mai multor apartamente și să le transmită persoanei fizice care se obligă să achite integral sau parțial prețul imobilului anterior predării acestuia, precum și contractele privind cesiunea drepturilor care rezultă din acestea se autentifică notarial și se înscriu în registrul bunurilor imobile, *sub sancțiunea nulității*. (1¹) Partea care asigură construcția bunului imobil este obligată să înregistreze contractele privind investițiile în construcții la oficiile cadastrale teritoriale în termen de 15 zile calendaristice din data autentificării notariale a acestora. (2) Este interzis să se perceapă de la persoana fizică orice plăți prevăzute de contractele menționate la alin. (1) înainte de înregistrarea contractelor respective. (3) Pentru înregistrarea contractelor menționate la alin. (1), partea ce asigură construcția bunului imobil este obligată să înregistreze dreptul de proprietate sau de folosință asupra terenului destinat construcției, dacă acest drept nu este înregistrat, precum și să prezinte oficiului cadastral teritorial autorizațiile necesare pentru construcție, proiectul construcției, aprobat în modul stabilit, lista apartamentelor și a încăperilor nelocuibile. (4) După recepția construcției, dreptul de proprietate asupra apartamentului care face obiectul contractelor menționate la alin. (1) se înscrie în registrul bunurilor imobile în temeiul acestor contracte și al actului de predare-primire, semnat între părți.

Astfel, chiar dacă în decizia contestată cu recurs se face trimitere la normele citate supra, instanța de apel a omis să se expună asupra pretenției prin prisma sintagmei “*sub sancțiunea nulității*”. Or, la încheierea contractului, ambele părți au cunoscut sau trebuiau să cunoască despre prevederile legislației în vigoare cu privire

la forma contractului și trebuiau să le respecte (să ceară reciproc respectarea) sub sancțiunea nulității contractului.

Totodată, Colegiul lărgit nu a identificat la materialele cauzei înscrisuri care să certifice faptul că recurenta s-a eschivat de la autentificarea/înregistrarea contractului, or simplul fapt că acest lucru nu a fost făcut nu poate fi echivalat fără îndoială cu eschivarea, deoarece neautentificarea/neînregistrarea contractului ar fi putut să aibă loc din motive întemeiate, sau din neglijență. Astfel, la dosar nu au fost anexate probe care să demonstreze că reclamantul i-a cerut companiei de construcții să își respecte obligațiunile contractuale.

Mai mult, nu poate fi reținut de instanța de recurs drept temei de recunoaștere a valabilității contractului faptul că intimatul Vuple Liviu a executat contractul în pofida faptului că art. 40⁶ alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543-XIII din 25 februarie 1998, prevede că este interzis să se perceapă de la persoana fizică orice plăți prevăzute de contractele menționate la alin. (1) înainte de înregistrarea contractelor respective. Dimpotrivă, instanța de apel urma să analizeze cine este responsabil de faptul că beneficiarul a achitat o sumă de bani în temeiul unui contract nevalabil (prin prisma alin. (1) al aceleiași norme) și cine urmează să suporte consecințele.

Suplimentar, pe lângă faptul că intimatul trebuia să cunoască prevederile legale ce guvernează contractul pe care l-a încheiat și trebuia să respecte, în egală măsură, forma contractului, acesta nu s-a interesat de apărarea drepturilor sale o perioadă îndelungată de timp (din 24 mai 2013 – data încheierii contractului, până la 17 decembrie 2019 – data adresării în instanța de judecată). Astfel, Curtea de Apel Chișinău nu a motivat cu suficientă claritate dacă, ținând cont de dezinteresul părților față de forma contractului, instanța de judecată urmează să remedieze omisiunea lor de a încheia contractul în forma stabilită de lege, obligație care trebuiau să o respecte sub sancțiunea nulității contractului.

Totuși, cel mai important aspect omis de către instanțele inferioare, este că potrivit pct. 9.1 din contractul litigios, litigiile apărute pe marginea prezentului contract se soluționează pe cale amiabilă, iar în cazul imposibilității de rezolvare pe cale amiabilă, litigiile se soluționează de către instanța de judecată competentă.

Respectiv, reieșind din prevederile contractului semnat de către ambele părți, reclamantul urma să respecte procedura de soluționare prealabilă a cauzei pe cale extrajudiciară, iar la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să dovedească că Vulpe Liviu a respectat această obligațiune.

Astfel, ținând cont de faptul că potrivit art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi, și deoarece reclamantul/intimat nu s-a expus printr-o referință asupra cererii de recurs supusă examinării, având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să

emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale cauzei. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de SRL „Glorinal”, în procedura de restructurare, prin intermediul administratorului autorizat Popa Ion.

Se casează decizia din 25 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vulpe Liviu către de SRL “Glorinal” cu privire la declararea valabilității contractului, înregistrarea contractului în Registrul bunurilor imobile la IP “Agenția Servicii Publice” și încasarea cheltuielilor de judecată, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Maria Ghervas,

Mariana Pitic,

Victor Burduh